

עין משפט
גד מצוה

בט א מיי פ"ז מהל' אסורי ביאה הל' כל טוש"ע אה"ע ס' ו סעיף טו:

ג ב מיי פ"א מהל' נערה בתולה הל' ט סמג עשין נד טוש"ע שם ס' קעו ס"ד בהג"ה:

גא ג מיי פ"ב מהל' עדות הל' ה סמג עשין ק' טוש"ע ח"מ ס' לא סעיף ו דס"ר סג סעיף א:

גב ד מיי פ"א מהל' נערה בתולה הל' י סמג עשין נד טור אה"ע ס' קעו:

גג ה מיי שם הל' יג יד: גד ו מיי פ"ו מהל' תרומות הל' יא סמג לאון נט:

גה ז ה מיי פ"ח מהל' אסורי ביאה הל' כ טוש"ע אה"ע ס' ז ס"ג:

תוספות רי"ד

ת"ד יצא עליה ש"ד בילדותה אין לה לא אונס ולא פיתוי אמר ר"ש ש"מ האי שטרא ריעא לא מגבינן ב' פי' שיצא עלי' שם זיוף ה"ד אי נימא דנפיק עלי' קלא דשטרי זייפא הוא דכוותה הכא נמי דנפיק עלי' קלא דונאי והא"ר יצא עליה שם מונה בעיר אין חוששין לה אפי' לכהנה אלא דאתי בי תרי ואמרו לדידהו תבעתהו באיסורא פי' אלא יצא עליה ש"ר ה"ד כגון בעדים לא שאמרו נבעלה דא"כ מאי למיטרא הא לאו בתולה היא אלא אמרי לדידהו וכו' פירוש והפקירה עצמה לכך ולא שמענו לה דכותה התם דאתי בי תרי ואמרו לדידהו אמר זייפו לי. בשלמא הכא שכיחי פריצות פי' היכא גמר ר"פ מינה דלא מגבי' בשטרא כי האי התם שכיחי פרוצות וכיון שיש עדים שהיתה מחזרת אחר זנות הריבה מצאה לה מ"ה אין לה קנס לאחר זמן דלאו בחוקת בתולה הוא אלא התם א"א הוא מחזק כל ישראל מי החוזק פי' גבי שטר אם הוא מחזק לחזר אחר עידי שקר כ"י מי החוזק להיות שומעין לו לזיוף. התם נמי כיון דמהדר אויפא אימור זיופי' זיוף וכתב פי' הוא עצמו למד לכיון כתב הדומה לכתי' העדים שחתום בו. והילכך אפי' יש עדים המכירים החתימה ואומרים שחתימות יד העדים הוא לא מגבי' כיו: **מתני'** ואלו שאין להן קנס. הבא על הגיורת ועל השבויה ועל השפחה שנפדו ושנתגירו ושנשתחררו יתירות על בנות ג"ש ויום א'. פי' שכיון שראויה לכביאה בחוקת הפקר הן ונבעלו בגיטום ר"י אומר שכריה שנישבת ה"ה בקדושתה אע"פ שגדולה. הבא על בתו ועל בת בתו על בת בנו ועל ב"א על בת בתה ועל בת בנה אין להם קנס מפני שנתחייב בנפשו שמיחתן א"י

וכל המתחייב בנפשו אינו משלם ממוק שנאמר ולא יהיה אסון עונש יענש פי' הא אם יהיה אסון לא יענש ובגמרא פריך והא מוכא נפקא מהתם נפקא פי' מכדי רשעתו. משום רשעה אחת אתה מחייבו ולא משום ב' ומשני חדא במיתה וממון וחדא במלקות וממון וצריכי וכו' ואין הל' כר"י: ת"ר הפודה את השבויה ומעיד בה ישאנה דלא שדא איניש זוזי בכדי. מעיד בה כדי לא ישאנה פי' אם הוא כהן חיישינן שמא עיניו נתן כהו בלעלמא שריא:

לו:

אי דקא טעין מענת דמים ה"נ בו'. כך גרס בקונטרס ור"ח גרים איפכא (ט) כמו שהיה כתוב בספרים אי דקא טעין טענת פתח פתוח ה"נ כו' ולעיל בפ"ק (דף ט. ד"ה האומר) פירשתי קלת קשה לפי ר"ח דמפרש דמוכת עך אין לה דמים אצל פתחה נעול אם כן צחנס דחק לשנויי הא ר"ג והא רבי יהושע דה"מ לשנויי הא דקא טעין פתח פתוח ליה חזקה דאין אדם טורח בסעודה ומפסידה ולא מהימן צפתח פתוח להפסידה כתובתה אע"ג דקאמר אי דקא טעין פתח פתוח הכי נמי דמשמע דנאמן שמא היינו לאוסרה עליו אצל דרייתא דלעיל משמע דש' להן טענת בתולים לענין כתובה דומיא דקנס:

בולחו רואות ומראות **לאמן**. פירש הקונטרס ופוסקות עליהן שהן צעזועת ואם לא הודיעתו הטעמו וקשה לפירשו דהא אליצא דר"מ קיימין ור' מאיר אית לי' בפ"ק (דף יג.) דמוכת עך זין הכיר זה זין לא הכיר זה מאתים ונראה לר"י דה"פ כולוה רואות ומראות לאמן ויודעות שהן מוכת עך שאמותיהן מגידות להן ולהכי (וכשהוא אומר לא מנאמתי בנתך בתולים והיא אומרת בתולה הייתי אין לנו לתלות במוכת עך שא"כ היתה אומרת מוכת עך אף כי לא אמרה מוכת עך אני יש לה טענת בתולים אצל סומא תלינן שהיא מוכת עך אע"ג דלא אמרה דאינה יודעת לפי שאינה רואה ואינה מראה לאמה ואין אמה מגדת לה:

היוצאת משום שם רע (ט) בת סקירה היא. ופשיטא דלאו בת קנס היא דהא צעזועת ודאי היא אצל אין לפרש הואיל ויש חיוב סקילה לצא עליה פשיטא דאין לה קנס דקס ליה דדרבה מיניה דהא קמני צמתניתין הנה על צמו ולעיל נמי קמני עריות צבריימא: **ואל**ו שאין להן קנס הגיורת והשבויה כו'. אף על גב דמדלאורייתא שצויה לא הויה צחזקת צעזועת כדאמרין צכל דוכתי דצצצויה הקילו מ"מ אין לה קנס דמשום גזירה שלא תנשא לכהן עשאוה צעזועת לכל דצצציה:

ובי מה עשה לה ערבי זה. נקט ערבי לפי שהם שטופים צוימה כדאמר בקדושין (דף מט:) עשרה קצין זימה ירדו לעולם ט' נטלו ערביים: **משום** דמעיד בה **לא ישאנה**. קס"ד הפודה את השצויה ישאנה צלא עדות קאמר: **מב**ל מקום קשיא. אליצא דרבי יוחנן פריך וכן כל הני פירכי דלקמן אצל לרצה דאמר דטעמא דרבי יהודה שלא יהא חוטא נשכר לא קשיא מידי: וסבר

השבויה ישאנה והדר תנא מעיד בה לא קשיא הכי קאמר הפודה את השבויה ומעיד בה לא קשיא אלא קשיא לר' יהודה אמר רב פפא אימא רבי יהודה אומר בין כך ובין כך ישאנה רב הונא בריה דרב יהושע אומר לעולם כדקתני ר' יהודה לדבריהם דרבנן קאמר להו לדידי בין כך ובין כך ישאנה אלא לדידכו בין כך ובין כך לא ישאנה מבעי ליה ורבנן הפודה את השבויה ומעיד בה ישאנה שדי איניש זוזי בכדי ימעיד בה כדי לא ישאנה שמא עיניו נתן בה רמי ליה רב פפא בר שמואל לרב יוסף וסבר

אלו נערות פרק שלישי כתובות

ה"ג אי דקא טעין טענת דמים הכי נמי הצ"ע דקטעין טענת פתח פתוח. אי דקאמר צעזעי ולא מנאמתי דס ודאי טענה מעלייתא היא והכא דקמני אין לה טענת צתולים דקטעין ואמר פתח פתוח מנאמתי ודס לא צדקתי אם נמאל צה אם לאו צנערה וקטנה טענה היא כדאמרין בפ"ק י[א] ואע"פ שאין יכול לצרר דצרי צפניו אמרין חזקה אין אדם טורח בסעודה ומפסידה אצל משצגרה אין רחמיה צר צבתחילה ודומה לו כאליו פתח פתוח: **שנצטע**. וצתוליה נושרין: **כולוה רואות**. אם נשרו צתוליהן [רואות דס]: **ומראות לאמן**. ופוסקות עליהן שאין צתולות ואם לא הודיעתו הטעמו: **וזו אינה רואה ואינה מראה לאמה**. והיוצאת משום שם רע אין לה לא קנס ולא פיתוי: היוצאת משום שם רע בת סקילה היא אמר רב ששת הכי קאמר מי שיצא עליה שם רע בילדותה אין לה לא קנס ולא פיתוי אמר רב פפא ש"מ (ה)אי שטרא ריעא לא מגבינן ביה היכי דמי אילימא דנפק קלא עליה דשטרא דזייפא הוא דכוותה הכא דנפק עלה קלא דונאי והא אמר רבא (א)יצא לה שם מונה בעיר אין חוששין לה אלא דארתו בי תרי ואמרי לדידהו תבעתנהו באיסורא דכוותה הכא דארתו בי תרי ואמרי לדידהו אמר להו זייפו לי בשלמא התם שכיחי פרוצין אלא הכא (א)אם הוא הוחזק כל ישראל מי הוחזקו הכא נמי כיון דקא מזהר אויפא אימר זיופי זיוף וכתב: **בתני'** ואלו שאין להן קנס הבא על הגיורת ועל השבויה ועל השפחה שנפדו ושנתגגירו ושנשתחררו יתירות על בנות שלש שנים ויום אחד רבי יהודה אומר שבויה שנפדית הרי היא בקדושתה אע"פ שגדולה (א)הכא על בתו על בת בתו על בת בנו (א)על בת אשתו על בת בנה על בת בתה אין להן קנס מפני שמתחייב בנפשו שמיחתן בידי בית דין וכל המתחייב בנפשו אין משלם ממון שנאמר (ואם לא יהיה אסון עונש יענש: **גב'** א"ר יוחנן רבי יהודה ורבי דוסא אמרו דבר אחד רבי יהודה הא דאמרן רבי דוסא (ד)תניא (א)שבויה אוכלת בתרומה דברי ר' דוסא אמר רבי דוסא וכי מה עשה לה ערבי הלז וכי מפני שמועד לה בין דדיה פסלה מן הכהונה אמר (א)רבה דלמא לא היא עד כאן לא קאמר ר' יהודה הכא אלא שלא יהא חוטא נשכר אבל התם יכרבנן סבירא ליה אי נמי עד כאן לא קאמר ר' דוסא התם אלא בתרומה דרבנן אבל קנס דאורייתא כרבנן סבירא ליה אמר ליה אביי וטעמיה דרבי יהודה הכא שלא יהא חוטא נשכר הוא והא תניא (א)ר' יהודה אומר (א)שבויה שנשבית הרי היא בקדושתה אפי' בת עשר שנים כתובתה מאתים והתם מאי שלא יהא חוטא נשכר איכא התם נמי דלמא מימנעי ולא נסבי לה וסבר ר"י בקדושתה קיימה והתניא (א)הפודה את השבויה ישאנה מעיד בה לא ישאנה ר' יהודה אומר בין כך ובין כך לא ישאנה הא גופה קשיא אמרת הפודה את

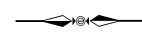
השבויה ומעיד בה לא ישאנה משום דמי מעיד בה לא ישאנה מעיד בה כדי לא ישאנה מ"מ קשיא לר' יהודה אמר רב פפא אימא רבי יהודה אומר בין כך ובין כך ישאנה רב הונא בריה דרב יהושע אומר לעולם כדקתני ר' יהודה לדבריהם דרבנן קאמר להו לדידי בין כך ובין כך ישאנה אלא לדידכו בין כך ובין כך לא ישאנה מבעי ליה ורבנן הפודה את השבויה ומעיד בה ישאנה שדי איניש זוזי בכדי ימעיד בה כדי לא ישאנה שמא עיניו נתן בה רמי ליה רב פפא בר שמואל לרב יוסף וסבר

השבויה ישאנה והדר תנא מעיד בה לא קשיא הכי קאמר הפודה את השבויה ומעיד בה לא קשיא אלא קשיא לר' יהודה אמר רב פפא אימא רבי יהודה אומר בין כך ובין כך ישאנה רב הונא בריה דרב יהושע אומר לעולם כדקתני ר' יהודה לדבריהם דרבנן קאמר להו לדידי בין כך ובין כך ישאנה אלא לדידכו בין כך ובין כך לא ישאנה מבעי ליה ורבנן הפודה את השבויה ומעיד בה ישאנה שדי איניש זוזי בכדי ימעיד בה כדי לא ישאנה שמא עיניו נתן בה רמי ליה רב פפא בר שמואל לרב יוסף וסבר

השבויה ישאנה והדר תנא מעיד בה לא קשיא הכי קאמר הפודה את השבויה ומעיד בה לא קשיא אלא קשיא לר' יהודה אמר רב פפא אימא רבי יהודה אומר בין כך ובין כך ישאנה רב הונא בריה דרב יהושע אומר לעולם כדקתני ר' יהודה לדבריהם דרבנן קאמר להו לדידי בין כך ובין כך ישאנה אלא לדידכו בין כך ובין כך לא ישאנה מבעי ליה ורבנן הפודה את השבויה ומעיד בה ישאנה שדי איניש זוזי בכדי ימעיד בה כדי לא ישאנה שמא עיניו נתן בה רמי ליה רב פפא בר שמואל לרב יוסף וסבר

מסורת הש"ס

א) נ"ע היצב חוס' לקמן פה. ד"ה מרענא ומוס' לקמן צב: ד"ה דינא ומוס' שצטעות צב: ד"ה אימרת ומוס' יצמות קא: ד"ה מרענא, (א) גיטין פט:, (א) [מסת ה:], (ד) נ"ע ח' לקמן לו. ד"ה הבא, (א) נ"ע ח' שם ד"ה ועל, (א) [משום סיומא דמילתא דלמר ר' דוסא וכי מה עשה לה כו' שהניא הש"ס לחזק הענין שפיר גרסי' דתנא], (א) גיטין פא. עדיות ד"ה אמר רבה קסבר וכי פ"ג מ"ו, (ח) ג"ל רבא וע' [במוס' לעיל יא. כד"ה אבי לא אמר וע' חוס' לקמן לו. ד"ה אמר רבה קסבר וכי פ"ג מ"ו, (ח) ג"ל רבא וע' [במוספתא פ"ג], (א) [במוספתא איתא קטניה], (א) [מוס' דינמות פ"ד], (א) פ"ג מ"ו, (ט) ויכן גיטת הערוך ערך פתח ע"ש, (א) מ"י כ"י, (א) ג"ל דמיון לפרש צת סקילה היא דקס ליה דדרבה מיניה ופשיטא דמרישא דצבריימא שמע"י לה. מ"ו,]

תורה אור השלם

1. וְכִי יֵצֵאוּ אֲנָשִׁים וַיִּגָּפוּ אִשָּׁה הָרָה וְיָצְאוּ יָלְדֶיהָ וְלֹא יִדְּקָה אָסוֹן עָוֹשׁ יַעֲבֹשׁ בְּאֶשֶׁר יֵשִׁית עָלֶיהָ בַּעַל הָאִשָּׁה וְהָתָן בַּפְּלִילִים: שמוות כא כב

מוסף רש"י

יצא לה. לאשה פטויה צעיר. שם מזהה. לעובד כוכבים ולעבד שפולטין אותה מן הכסווה, אין חוששין לה. לאוסרה לכהונה (גיטין טז). שמיעך לה. ששחק עמה לא חיישינן שמא צא עליה (שם פא).

^[1] ת"ר הפודה את השבויה ומעיד בה ישאנה דלא שדא איניש זוזי בכדי. מעיד בה כדי לא ישאנה פי' אם הוא כהן חיישינן שמא עיניו נתן כהו בלעלמא שריא: